

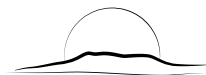
Naše obec

DOLNÍ DUNAJOVICE

ročník XXVIII
číslo 3
září 2023

Informace z obecního úřadu

V letních měsících probíhaly práce na rekonstrukci ČOV, uskutečnila se rekonstrukce polní cesty pod „Sluňákem“ a pokračovaly také práce v budově ZŠ.

V červenci bylo vydáno stavební povolení na inženýrské sítě v lokalitě „Za hřištěm“. Nyní je vyhlášeno výběrové řízení na zhotovitele tak, aby stavba byla dokončena v září příštího roku. Na jednání zastupitelstva obce budou schváleny podmínky prodeje pozemků pro výstavbu rodinných domů. K prodeji bude nabízeno 14 pozemků o výměře kolem 500 m².

Byl vydán souhlas na demolici objektů „Kina“ a přilehlých stodol, nyní musí být tyto objekty odpojeny od elektřiny a plynu, následně budou moci být demolovány. Je to další krůček k cestě za novým kulturním domem.

Vyzýváme dunajovické spolky, aby do konce listopadu nahlásily seznam kulturních akcí, které plánují pořádat v příštím roce. Zároveň také žádáme, aby případné požadavky spolků na mimořádné příspěvky z rozpočtu obce byly hlášeny rovněž do konce listopadu 2023.

Mgr. Josef Hasník, starosta obce

Krojované hody 2023

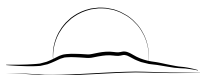
Jako každý rok se i letošní závěr prázdnin nesl v duchu folklóru. Osm párů a dva sklepníci poslední srpnový víkend zahájili 77. ročník tradičních krojovaných hodů v Dolních Dunajovicích.

Nezbytné hodové přípravy začaly již v pondělí ráno, kdy se stárci vydali pro máju a májky. V Bořím lese se nevyhnuli několika drobným komplikacím, proto všechny stromy byly dovezeny s drobným zpožděním. Za poskytnutí traktoru i řidičů děkujeme společnosti Vinofrukt, a.s. Škrábání a broušení máje bylo letošní rok obzvlášť náročné, neboť celý týden panovaly tropické teploty. Přesto si s tím všichni chlapci poradili na jedničku, zřejmě jim v tom také pomohly s láskou připravené snídaně, obědy a večeře od dívek. Velká mája by rozhodně nestála bez Miroslava Gebauera, který ji ve středečním podvečeru spojil, ale také bychom se neobešli bez kovářů Františka Kališe a Michala Malíka, kteří spoj pro lepší pevnost okovali. Na své místo ji ve

čtvrtek odpoledne jeřábem usadil Jan Šipka. Všem moc děkujeme! Ještě stejný den celou chasu pohostil pan starosta. Po náročném týdnu si všichni v pátek zaslouženě užívali odpočinkový den a večeri strávili u hlavní stárky Jolany Vodrážkové.

Hodové veselí započalo sobotní snídaní u Dominika Černého, našeho letošního prvního stárka. Poté proběhla v kostele sv. Jiljí hodová mše pod vedením otce Pavla Pacnera. Chlapci následně pozvali část obce na hody a odpoledne už přicházel průvod s dechovou hudbou Hovorané k hlavní stárce. Zde nás

čekalo milé překvapení v podání mužského a ženského pěveckého sboru, kteří podpořili chasu svými hlasy. Celý průvod se přesunul na taneční parket, kde se vyhrávalo a tančilo až do ranních hodin.

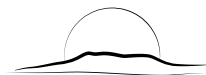
Neděle se nesla v podobném duchu, celý den se o hudební doprovod starala dechová hudba Tůfaranka. Po mnoha letech také procházel slavnostní průvod po ulici Poštovní.

Na závěr chceme poděkovat pořádající organizaci TJ Sokol Dolní Dunajovice z.s., obci Dolní Dunajovice za poskytnutí zázemí, Tomáši Černekovi za pomocnou ruku, Martinu Ostřížkovi za velkou pomoc po celý týden. Moc si vážíme místních vinařů

za poskytnutí nemalých sponzorských darů, jmenovitě Filipu Mlýnkovi, Aloisi Pitrovi, Jiřímu Zámečnickovi, Luboši Tichému, Marianu Volavkovi, vinařství Slunný vrch a Ladislavu Veleckému. Poslední věty bychom chtěli věnovat všem rodičům krojovaných, bez jejichž pomoci a veškeré podpory by rozhodně hody být nemohly. Snad jste si všichni hody užili alespoň z poloviny tak jako my a budete se těšit a účastnit i dalšího ročníku hodů.

Za celou chasu
Darina Feráková a Dalibor Malý

Dunajovské kopce v závanu Evropy z pohledu účastníka

Byl konec školního roku. U nás v obci máme tento čas už léta spojený mimo jiné se sobotní První prázdninovou zábavou, kterou organizuje Spolek rodičů. V letošním roce byl však celý tento víkend, tedy 23.–25. 6., mnohem pestřejší.

Pro naše děti a všechny občany byl připraven bohatý program s mnoha zajímavými akcemi. Zábava, vzdělání a navázání krásných přátelských vztahů.

Již v pátek proběhly soutěže na dvoře základní školy, kde poměřili své dovednosti naši žáci s hosty z dechtické školy. V sále dr. Karla Rennera jsme měli možnost po celé tři dny vyslechnout řadu přednášek a diskutovat se zajímavými hosty na různá témata spojená s životem v Evropské unii. Velice se mi líbilo představení našeho rodáka Karla Rennera se sadou fotografií z jeho života. V sobotu dopoledne jsme navštívili i náš kostel, kde jsme si připomněli při mši s panem proboštem

Pavlem Pacnerem svátek sv. Jana Křtitele. Celý víkend jsme tu měli vzácné hosty z našich partnerských obcí z Dehtic, Kuncic pod Ondřejníkem, Lípy, ale i z německé obce Arberg. Užili jsme si i bohatého folklórního programu, když nám při cimbálové muzice zazpívali sourozenci Baťkovi, náš ženský sbor, nebo DNS Dunajek. Měli jsme možnost užít si i krásné zpěvy našich mladých zpěváků Amálky Kováčové a Pavla Karlíka. Pestrý sobotní program doplnilo i divadelní představení pro děti v podání divadelního souboru „Myšmaš“ a večerní „První prázdninovou“ zábavou jsme celý den zakončili.

V neděli dopoledne jsme se všichni sešli za vesnicí pod Sluňákem při slavnostním otevření Naučné stezky Dunajovské kopce spojené s komentovanou prohlídkou. Počasí nám přálo, a tak jsme si všichni pochvalovali krásnou procházku v přírodě.

Vždy je dobré poděkovat všem, kdo se jakkoli zapojí do příprav a průběhu této nebo podobných akcí. Chtěl bych však zvláště poděkovat Mirku Kovácsovi, který měl tu odvalu se pustit do celé akce a od začátku obětavě pracoval pro zdárné zvládnutí tohoto víkendu. Jde o příležitost, jak prezentovat naše dlouhodobé a cílevědomé snažení o začle-

nění naší obce v širokém kontextu nejen kraje ale i Evropy. Věřím, že jsme tímto krůčkem zahájili pěknou tradici podobných setkání, která mohou být v mnohém inspirací pro naši práci v obci.

Luboš Hron

Komise pro životní prostředí

Vážení občané, na základě potřeby obce věnovat se otázce životního prostředí, jsme se rozhodli zřídit Odbornou komisi pro životní prostředí obce Dolní Dunajovice. O krajinu a prostředí, ve kterém žijeme je potřeba se starat, chránit, kultivovat je. Pečovat o ně tak, abychom je mohli budoucím generacím předat s čistým svědomím. Již v roce 2019 jsme zrealizovali studii zeleně a veřejného prostranství obce Dolní Dunajovice. Zahájili jsme

restrukturalizace parků, podpořili realizaci naučné stezky Dunajovské kopce, do údržby zeleně jsme vnesli odbornost krajinářské architektky Ing. Jany Drochytkové a zahradnickou činnost Ing. Jakuba Klimeše. Začaly se otevírat témata týkající se zádržnosti vody v krajině, péče o větrolamy, boj s větrnou erozí a další. Stále více se projevovává potřeba odbornosti při rozhodování u těchto témat. Proto založení odborné komise. Předsedkyní byla jmenována Ing. Martina Brodská, členy

komise Ing. Helena Chytrá a za vedení obce Ing. Miroslav Kovács. Komise svoji činnost již zahájila. O jejích aktivitách budete informováni jak při veřejných setkáních s občany, tak ostatními informačními kanály obce Dolní Dunajovice. Budeme velmi rádi, pakliže se občané zapojí do činnosti této komise svými připomínkami, návrhy, či aktivním zapojením do práce komise.

V dohledné době proběhne veřejné setkání komise s občany, na které jste srdečně zváni. O termínu budete informováni.

Ing. Miroslav Kovács, místostarosta obce

Vážení občané,

dovolte prosím krátké představení a úvodní slovo k činnosti Odborné komise pro životní prostředí obce Dolní Dunajovice.

Vedením naší obce byla zřízena komise pro životní prostředí. To, že vznikla právě v létě letošního roku, není dáno žádnými novými, náhlými důvody. Spíše naopak. Mnohé otázky týkající se oblasti našeho životního prostředí dlouhodobě vyžadují řešení, které se dosud možná zdálo alespoň dočasně odložitelné. Protože vedení obce se rozhodlo se některým, zejména místně nejvýznamnějším problémům věnovat již nyní, dohodlo se na vytvoření dobrovolnického týmu (komise pro životní prostředí), jenž je však tvořen členy, kteří se oblastí zabývají na odborné

profesní úrovni. Může proto včas vedení obce upozornit na některá rizika, nebo naopak návrhem vhodných úprav postupu minimalizovat následné potíže, případně urychleně zajistit konzultaci externího odborníka pro konkrétní věc.

Účelem zřízení komise pro životní prostředí je tedy operativní spolupráce se zastupiteli, ale i všemi občany a firmami v místě, poradenství při řešení záměrů v obci a jejím katastrálním území, odborná podpora a tvorba podkladů pro efektivní rozhodování vedení obce, vytipování naléhavých problémů v této oblasti a upozornění na ně, ale i zajištění další osvěty a vzdělávání dětí.

Ještě před ustanovením prvních členů týmu probíhala bez ohledu na oficiální jmenování jednání například ohledně využití bývalé cihelny pro místní do budoucna či postupné citlivé obnovy dožívajících větrolamů, dále chystaná revitalizace potoka, které bude předcházet zpracování studie odtokových poměrů jako stěžejního podkladu pro následné pozemkové úpravy schválené a financované státním pozemkovým úřadem. Na všech těchto tématech se už momentálně pracuje a budou vyžadovat mnoho aktivity na všech zúčastněných stranách.

Mezi jinými činnostmi je komisi také určena role v přípravě odborných přednášek na témata, která stále více rezonují naší společností, jako je péče o veřejnou zeleň a zlepšení její funkce, stav zemědělské půdy a důležité zdroje informací v tomto odvětví, možnosti netechnických způsobů zadržování přívalových srážek na soukromých i jiných plochách, tradiční způsoby ochrany plodin v zahradách, druhy ovocných stromů i odrůdy zeleniny s potenciálem do budoucna z hlediska výkyvů počasí, obnova druhově rozmanitých travinobylinných společenstev, invazní druhy a osvědčené způsoby likvidace atd. atd.

Tento stručný výčet a zmínka ve zpravodaji obce má za cíl nejen informovat o dění v obci, ale je v podstatě také jakousi výzvou těm, kteří by se rádi skutečně aktivně zapojili a na těchto činnostech ve prospěch všech se podíleli. Je však třeba zohlednit časovou náročnost, zatím spíše nárazově, později ale možná i déle trvající vyřízení. Pokud máte zájem nabídnout své zkušenosti a čas, můžete se ozvat nyní, ale i kdykoli v budoucnu. Budeme se těšit...

Ing. Martina Brodská, předsedkyně
Odborné komise pro životní prostředí

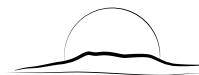
Benefiční koncert Na křídle motýla

V sobotu 19. 8. 2023 se uskutečnil pod záštitou hejtmána Jihomoravského kraje Jana Grolicha, primátorky města Brna Markéty Vaňkové a starosty Dolních Dunajovic Josefa Hasníka 9. ročník benefičního koncertu Na křídle motýla. Tato benefiční akce se po čtyřech letech, kdy probíhala v Horních Věstonicích, opět vrací na své původní místo.

A tak se v tento čas na dunajovické návsi setkali interpreti, kteří přišli podpořit Nadační fond Kryštůfek, pro který byl koncert uspořádán (www.krystufek.cz).

A kdo, že to tedy letos přijel? Například muzikálová zpěvačka a herečka Radka Fišarová, která kromě jiného vyniká neuskutečným podáním písní francouzské šansoniérky Edith Piaf, Leona Šenková, která si troufne i na takovou pecku, jakou je třeba Jednoho dne se vrátíš, kterou u nás proslavila Věra Špinarová, mladý zpěvák Milan Devinne, dorazil i vítěz třetí řady Superstar Zbyněk Drda, a s kytarou dorazil i herec, zpěvák a básník Petr Batěk a samozřejmě vystoupil i producent tohoto koncertu Martin France,

kteřý je zároveň ambasadorem Nadačního fondu Kryštůfek. Celým večerem už po několikáté provázela moderátorka Michaela Doležalová.

V průběhu večera účinkující vzpomněli právě zesnulého slovenského zpěváka Vašo Patejdl. Ve prospěch Nadačního fondu Kryštůfek bylo předáno 13.205 Kč.

Mgr. Josef Hasník, starosta obce

Kdyby nepřišla válka, Šumava by dnes ještě kvetla

V červenci letošního roku zemřela v jednadevadesáti letech paní Růžena Válková, kterou si mnozí z vás pamatují ještě z doby, kdy se v dunajovických jeslích starala o nejmenší děti. V roce 2014 jsem měl možnost si s ní popovídat a její příběh sepsat pro portál Paměť národa. Jako vzpomínku na paní Válkovou si dovoluji její příběh ve zkrácené podobě publikovat i v našem zpravodaji.

Růžena Válková se narodila 14. 9. 1932 v rodině Růženy a Oswalda Sitterových v šumavské obci Stožec. Její matka provozovala obchod s koloniálním zbožím, otec se živil jako lesní dělník. Byla jejich prvním dítětem, po ní přišli na svět ještě tři bratři. Na dětství uprostřed šumavské přírody vzpomínala Růžena Válková velmi ráda. Život tu ale nebyl jednoduchý, práce moc nebylo, chodilo se hlavně do lesa. Zajistit si tu slušné životy znamenalo celodenní dřinu.

Když v roce 1938 začalo v Československu přituhovat, začaly se měnit i poměry ve Stožci. Válka už byla na spadnutí a nejruznější šarvátky a konflikty se přenesly i do šumavských vesnic. Čechů tu ale mnoho nebylo, a nešlo tedy ani tak o neshody národnostní jako spíše politické. Matka pamětnice byla aktivní sociální demokratkou, což se několika stožeckým henleinovcům nelíbilo. Růžena vzpomínala, jak museli na pouti v Českých Žlebech slézt z kolotoče nebo jak jí bylo vynadáno za pozdrav: „Grüß Gott“. Počáteční drobné konflikty však vyústily ve velké rodinné drama. Tehdejší události znala pamětnice především z vyprávění: „*Maminku v osmatřicátém roce zavřeli. Údajně proto, že u nás měla být uložena munice, střelivo. Ale jak to bylo*

ve skutečnosti, nevím. Pamatuju si jenom, jak si pro maminku přišli dva chlapi v kožených kabátech. Ona se s námi loučila, říkala, že zase brzo přijde. Jeden z nich ale odsekl, že to hned tak nebude. A my děti jsme všechny brečely.“ Růžena Sitterová měla být podezřelá z napomáhání nepříteli, a protože uměla dobře česky, měla prý dokonce stát v čele jakési skupiny. „*Žádné zbraně u nás ale nikdy nenašli. Prohledali celý dům, rozbili podlahu, hledali, kde jsou ty zbraně ukryté, ale nenašli nic. Než se celá situace objasnila, drželi ji ve vězení ve Waldkirchenu. Nakonec trvalo tři měsíce, než vyšetřili, že se to nezakládalo na pravdě. A celou tu dobu ji strašili koncentrákem. Nakonec dostala do pasu razítko NESPOLEHLIVÁ, i tatínek ho dostal.“*

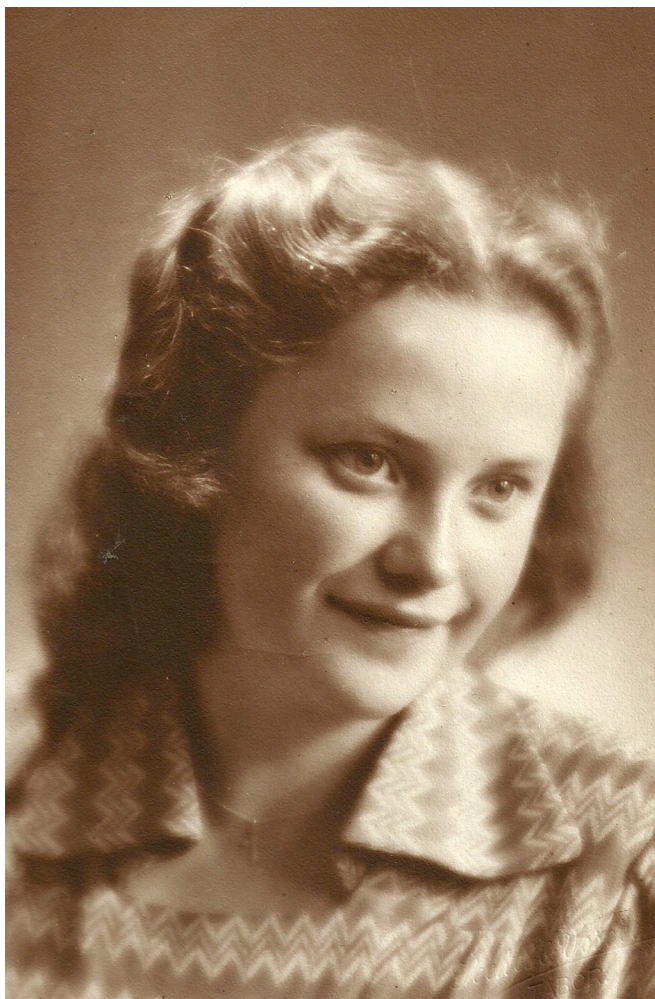
Když v roce 1939 začala válka, pronikala zpočátku do Stožce jen pomalu. Naplno se válečná realita projevila teprve, když mladí kluci z vesnice začali rukovat do wehrmachtu. Nutno však podotknout, že v mnoha případech do armády odcházeli dobrovolně. Ve vesnici se také brzy objevili váleční zajatci. „*Dole na pile stával lág, kde drželi Rusy. Měli tam přísný režim, dostávali málo jídla. Když šli kolem do lesa, maminka se jim vždycky snažila podstrčit kus chleba, už znala ty dozorce, věděla, u kterého si to může dovolit, a ten se vždycky jenom otočil, dělal, že to nevidí, ona už ten chleba vždycky měla nakrájený a každý si mohl vzít. Jednou za ní dokonce přišel Ortsleiter, že jestli to takhle bude pokračovat, tak ji nechá zavřít.“*

Podruhé, a ještě tvrději, zasáhla válka do života Sitterových v roce 1942. Tatínek Oswald musel narukovat do armády, nic platné mu nebylo ani razítko v pase. „*Maminka se jim snažila vysvětlit, že je nespolehlivý, že nemůže být odveden, protože má české občanství. Ale řekli jí, že je to jedna, že je původem Němec. A jako žrádlo pro kanony že prý bude dobrý dost. Dvakrát jsme od něj dostali dopis, ale pak už jsme žádné zprávy neměli. Nevrátil se. Dodneška o jeho osudu nevíme vůbec nic.“* Veškerá zodpovědnost za rodinu tak padla na matku, život se ale změnil i dětem. Růžena jako nejstarší musela zastat řadu úkolů a rychle se naučit domácí práce, které předtím nikdy nedělala. Nebylo jí ještě ani patnáct let, když se musela naučit podojit krávu, pokosit trávu nebo prodávat v mamčině obchodě.

Jaro roku 1945 přineslo konec války a s ním i příjezd americké armády do Stožce. Růžena si na ty květnové události pamatovala velmi dobře. „*Museli jsme se honem schovat do sklepa, Američani tady hodně stříleli, hlavně do lesů. Říkalo se, že tam*

byli ukrytí esesáci, ale nikdy jsme tam nikoho neviděli. K nám byli vojáci slušní, hned nám rozdali čokoládu v takových plechových krabičkách, to jsme v životě neviděli. A taky žvýkačky.“ Američané rozbali ve Stožci načas svůj tábor a jeho hlavním centrem se stal dům Sitterových. Tři měsíce museli bydlet ve skladišti za domem, kde si zřídili provizorní příbytek. Stejný osud potkal i několik dalších stožeckých rodin. Na americké vojáky tu však vzpomínali v dobrém, vždyť tu po nich zůstalo třeba elektrické vedení, které do té doby obec neměla.

Po válce se život ve Stožci začínal vracet do starých kolejí, což byl ve srovnání s mnoha jinými obcemi pohraničí Čech a Moravy jev ne zcela obvyklý. O život v polozapomenuté šumavské vesnici totiž nebyl mezi českým obyvatelstvem příliš velký zájem a zdejší Němci, kteří sami neodešli za hranice, tak zůstávali ve svých domovech. Děti zase začaly normálně chodit do školy, rodiče začali pracovat, vše bylo skoro jako dřív. Odsun byl na nějaký čas odložen. O situaci v poválečném Stožci se Růžena už dozvíдалa jen zprostředkovaně, z maminčiných dopisů. Začala totiž navštěvovat klášterní školu v Českých Budějovicích.

Jednoho dne dostala Růžena do Budějovic zprávu, že přišel rozkaz a veškeré německé obyvatelstvo ze Stožce se musí vystěhovat. Zatímco většina sousedů musela obec opustit, její rodina mohla díky českému občanství zůstat. „Ale odsun do Německa už byl v té době zastavený, takže je všechny dali do vnitrozemí pracovat k sedlákům,“ popisovala pamětnice osud svých sousedů. „Potom ale přišel osmačtyřicátý rok, sedlákům sebrali majetky a ty Němce vystěhovali do Krušných hor, kde byly prázdný baráky zase po Němcích. Takže šli vlastně z jedné německé osady do druhé. To je sranda, co? Oni je vystěhovali ze Šumavy a přesídlili je do Krušných hor.“ Pamětnice musela ukončit studium v klášterní škole, bylo jí teď potřeba doma. Pomáhala v obchodě, maminka zase vypomáhala na fořtovně.

Nakonec přišla řada i na Sitterovy. Ani oni nesměli ve Stožci zůstat, pro režim byli nespolehliví. Německé razítko v pasu tedy zůstalo v platnosti i po změně režimu. 14. června 1948 se museli narychlo sbalit a nákladní auto celé jejich živobytí odvezlo ze Stožce. Oni sami čekali na nádraží ve Veselí nad Lužnicí na to, až někdo rozhodne o jejich dalším osudu. Růžena si na ten den dobře pamatovala: „Celou noc jsme seděli na nádraží, bez jídla, zima nám byla. Ráno pro nás přijel jeden sedlák a hned řekl, že k němu půjdeme pracovat. A že já půjdu k jinému sedlákovi. Maminka se bránila, nechtěla, aby nás rozdělili. Navíc bratr byl po operaci slepého střeva, maminka říkala, že nemůže vůbec pracovat. Ten sedlák se na ni jenom obořil, že ho ještě naučí dělat. Potom přišel nějaký Růžička, později jsme zjistili, že to byl místní předseda KSČ, bydlel naproti, maminka mu řekla, co se stalo, začal strašně nadávat a pozval nás k sobě, namazal nám chleba s máslem a dal teplý kafe. To cítím ještě dnes. Jiní se o nás nestarali, nikoho nezajímalo, jestli máme hlad, nebo žízeň.“ Celou rodinu pak zařadili na statek rodiny Kiriánovy, velkou

usedlost s osmdesáti hektary, kde vedle nich vypomáhala ještě jedna německá rodina a dvě maďarské. „Nakonec jim ale skoro všechno sebrali, mohli si nechat jenom patnáct hektarů, tak už nás nebylo potřeba, už neměli, z čeho by nás živili.“ Sitterovi se poté přestěhovali do Želče, kde dostali malý byt 1+1.

Růžena s matkou začala pracovat v tábořské Madetě, a jak už to tak bývá, na jedné z vesnických tancovaček poznala mladého učitele Aloise Válku, kterého si po nějakém čase vzala. V jižních Čechách se však natrvalo neusadili. Manžel si totiž během svého krátkého učitelského angažmá v Mikulově natolik oblíbil jižní Moravu, že si přál pokračovat ve své učitelské práci právě tam. Získal místo v Dolních Dunajovicích, kam se v roce 1953 přestěhoval, o několik měsíců později, v roce 1954, za ním přišla i pamětnice. Alois Válka začal učit na místní škole, později se stal jejím uznávaným ředitelem i dlouholetým dunajovickým kronikářem. Růžena Válková také pracovala s dětmi, ale s těmi nejmenšími. Pětadvacet let se o ně starala v dunajovických jeslích.

A tohle byl smutný příběh s dobrým koncem našich spoluobčanů.

Josef Šuba

pod rukama za devět let změnila dvacítku lidiček z malých dětí na mládež, před kterou se otevírá nová kapitola jejich knihy života. Nejen do ní jim přejeme mnoho úspěchů. Loučení proběhlo i v pedagogickém sboru. Po 28 letech na naší škole zakončila svou aktivní pedagogickou kariéru paní učitelka Ing. Bronislava Čapková. Za dlouholetou práci v naší vzdělávací instituci jí patří velké poděkování a do další životní fáze jí přejeme hodně klidu, pohody a hlavně zdraví.

Ke konci června pořádala obec akci s názvem „Dunajovské kopce v závanu Evropy“. Pátek 23. 6. se nesl ve znamení přátelství. Součástí tohoto velkého třídeního programu bylo i setkání s našimi slovenskými kamarády ze základní školy z Dehtic. Paní ředitelka PhDr. Svetlana Zacharová sama zavzpomínala, jak si před léty dopisovala s kamarádkou z Dolních Dunajovic. Pro žáky byl připraven bohatý program (dílničky, disciplíny netradiční olympiády, ...), který naši hosté zakončili prohlídkou Dunajovských kopců. Hlavní atrakcí dne bylo ovšem mezinárodní fotbalové utkání, které si atmosférou a nasazením nezadalo s reprezentačním derby obou národů. Doufáme, že se tímto znovu obnovila tradice přátelství mezi našimi školami. Za spolupráci na akci děkujeme fotbalovému a tenisovému klubu.

Během prázdnin jsme pro děti a rodiče zachovali provoz mateřské školy po celý červenec a navíc jsme přidali i několik dní na konci srpna. Během tří týdnů, co byla mateřská škola

Zprávy ze školních lavic

Prázdniny ve škole

Myslím si, že většina občanů už si zvykla na fakt, že o prázdninách je v budovách naší školy skoro stejný povyk jako v průběhu školního roku. Na konec jednoho školního roku plynule navazuje příprava na nový školní rok, probíhají příměstské tábory, školka a jídelna až na nutnou přestávku stále fungují a do toho probíhají stavební úpravy. Ale vezmeme to pěkně popořadě.

Konec školního roku 2022/2023 byl ve znamení tradičních výletů, zajímavých školních akcí, pasovali jsme nejstarší děti z mateřské školy na školáky a přišlo taky na tradiční loučení s žáky, kteří úspěšně ukončili vzdělávání na naší škole. Slavnostní rozloučení s „deváťáky“ proběhlo v obřadní síni obecního úřadu za přítomnosti pana starosty, zástupců školy, rodičů i dalších rodinných příslušníků. Všichni jsme si uvědomili, že se nám

uzavřena, se nám podařilo vymalovat jednu třídu a zrekonstruovat střechu budovy. Dále pracujeme na zřízení dětské skupiny v těchto prostorách. Projekt je ve fázi přípravy dotační žádosti.

V prostorách školní družiny a školy se uskutečnily dva příměstské tábory ve spolupráci s DDM Mikulov (více na jiném místě ve zpravodaji). Na konci prázdnin byl pro děti připraven program „Dobrý start“, který jim pomohl s přípravou na nový školní rok. I během tohoto provozu se nám podařilo poměrně rozsáhlou rekonstrukci střechy na budově školní družiny, vymalovat kuchyň a natřít zábradlí na schodišti. Za rychlý nástup a pomoc při rekonstrukcích střech děkujeme firmě LKS, s.r.o.

Největší „šrumeč“ po dvou letech opět probíhal v budově školy. Ve spolupráci se zřizovatelem se nám podařilo dosáhnout na dotaci od ministerstva pro místní rozvoj, díky které jsme se pustili do rekonstrukce prostor první a druhé třídy (tzv. národky). Celkové náklady byly odhadovány na 2.900.000 Kč, z toho 2.100.000 Kč představuje dotace. Hlavním důvodem

rekonstrukce byly již nevyhovující parketové podlahy, dalším předmětem rekonstrukce byly sociální zařízení pro chlapce i dívky, šatny, vestavěné skříně, osvětlení, 2 nové tabule, ... Rekonstrukce byla naplánovaná na dobu prázdnin. Díky drobným překážkám se nám ale nepodařilo rekonstrukci dokončit do začátku školního roku. Přesto děkujeme firmě Stakris s.r.o. za velmi vstřícný a konstruktivní přístup k této zakázce.

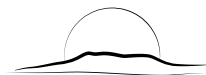
I během této akce proběhla standardní prázdninová údržba, tzn. malování, úklid všech prostor (provedeno vícekrát), prostě příprava na nový školní rok.

Všem, kteří se na prázdninovém provozu školy podíleli, patří velký dík.

Do nového školního roku bychom rádi popřáli všem dětem, ať je jejich cesta za poznáním plná radosti, skvělých zážitků a nových přátelství.

Mgr. Vladimír Mikel, ředitel školy

Příměstské tábory v Dolních Dunajovicích

Ke konci července opět probíhaly v prostorách školy a školní družiny dva příměstské tábory. Oba ve spolupráci s DDM Mikulov.

V prvním z nich se z dětí na týden stali lovci mamutů a mohly si tak vyzkoušet spoustu aktivit spojených s tímto tématem. Vyrobit si své vlastní luky a šípy, lapače snů nebo například kouzelné amulety. Nechyběl ani výlet do archeoparku, šamanské bubnování či stezka odvahy.

Na druhém dobrodružnou pirátskou atmosféru dokreslovalo sychravé počasí, které nás provázelo skoro celý týden. Díky plnění námořnických zkoušek táborníci postupně získávali hodnosti poručíků, komandérů a kapitánů, až se z nich nakonec stali

admirálové. Jako správní piráti si vyrobili svou loď, mapu k pokladu a námořnický deník. Také jsme jako večerní stezku odvahy za deště navštívili kukuřičné bludiště, ale ještě předtím nás čekal bazén v Hrušovanech nad Jevišovkou a opékání špekáčků.

Myslíme si, že se oba tábory vydařily a především doufáme, že děti bavily natolik, že se všichni zase za rok uvidíme. Veliké poděkování panu Vrábelovi za přibližování dětí z táborů na určitá místa. Děkujeme mladým studentům za pomoc a rychlost při různých aktivitách. Děkujeme i kuchařkám ve školní kuchyni za dobrá jídla.

Běla Kuřimská a kolektiv

Společenská kronika

Narození

Květen 2023 Ela Šťastná
Alfréd Pohanka
Johana Rozprýmová

Úmrtí

Červen 2023 Emilie Křivánková 95 let

Červenec 2023 Růžena Válková 91 let
Ing. Pavel Bravenec 78 let

Srpen 2023 Josef Beno 75 let
Miroslav Josefík 87 let

Svatby

Červen 2023 Pavel Karlík Dolní Dunajovice
Stanislava Snášelová Dolní Dunajovice

Milan Michlovský Dolní Dunajovice
Ing. Lucie Balážová Dolní Dunajovice

Jubileá

Červenec 2023 Tinka Švejdomá
Marie Vítková
Miroslav Grégr
Miroslav Josefík
Vladimír Bičan
Ludmila Křourková
Zdenka Mokrý
Matěj Hamerník
Žofie Nečasová
Anna Fialová
Stanislava Stříbrná
Antonín Směřička

Srpen 2023

Stanislav Stopka
Zdeňka Směřičková
František Svoboda
Miroslava Lačíková
Michal Lelík
Antonín Šmíd
Vlasta Gilová

Září 2023

Rozalie Karbulová
Josef Pitra
Ing. Vladimír Valerián
Josefa Dobšičková
Bohumila Fialová
Marie Valeriánová
Miroslav Zaoral
Kristina Dudová
Ludmila Ryšánková
Milan Franc
Milan Matuška
Jitka Hanušková
Jiřina Turčínová

Kalendář kulturních akcí

Datum	Název akce	Spolek	Místo akce
21. 10.	Dýňování & strašidelná jízda	Spolek rodičů	taneční parket
25. 11.	Adventní jarmark	DNS Dunajek	taneční parket
2. 12.	Adventní dílničky	DNS Dunajek	
9. 12.	Mikulášský košt	ČZS Dolní Dunajovice	Dům dr. Karla Rennera
21. 12.	Zpívání pod vánočním stromem	Spolek rodičů	taneční parket

kancelář: Březí, Hlavní 113
(provozní doba dle telefonické dohody)

Realitní služby

• PRODEJ • VÝKUP • ODHAD nemovitostí

Financování bydlení

• KOUPEĚ • REKONSTRUKCE • VÝSTAVBA

Igor Kahánek

☎ 608 776 618

S čím Vám
mohu
pomoci?

uverove-centrum.cz

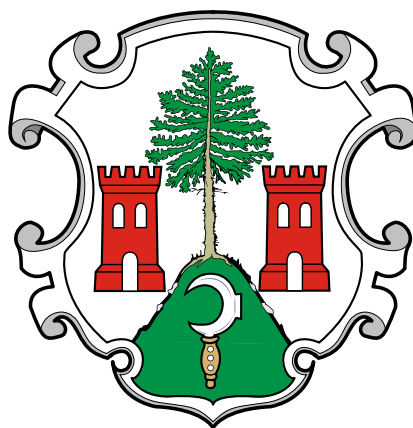

Hódv
2023

JÚLIA A DORINA
DÁRKÓ A DALA
FIKÓCA A JÓZI
ANKAA A PASKA
ANKA A PIKY
ANKA A FELDA
OLGA A HENKA

Registrační číslo: MK ČR E 11772

Adresa redakce: Zahradní 613, 691 85 Dolní Dunajovice

Vydavatel: OÚ Dolní Dunajovice

Vydává OÚ Dolní Dunajovice pro občany Dolních Dunajovic zdarma.

Toto číslo vychází v nákladu 680 výtisků.

Redakční rada:

Šéfredaktor: Mgr. Josef Šuba

Členové: Mgr. Alexandra Bravencová, Mgr. Josef Hasník,
Tereza Hodoňová, Luboš Hron, Mgr. Věra Zouharová

Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, grafickou úpravu nebo jazykovou korekturu textu. Příspěvky občanů je možné zasílat na e-mail: redakce@dolni-dunajovice.cz.

Redakce nezodpovídá za kvalitu otisknutých fotografií, které jsou zasílány k jednotlivým článkům.

Uzávěrka příjmu článků a inzercí je do **8. 11. 2023**, prosíme spolky a příspěvovatele o dodržení termínu. Podklady můžete zasílat na e-mail: redakce@dolni-dunajovice.cz.